

Ethiopicus. Pudore afficiebantur omnes oppositentes ei, & gavisus sunt omnes populi propter tantum miraculum, quod factum fuerat per eum.

Euthymius. Et omni turba gaudebat super universis rebus gloria plenis quae fiebant ab eo.

EXPOSITIO VI.

Respondens autem Archisynagogus: id est, Praefectus illius Synagoga, stultus nequit suum sermonem continere; & nullum est tam praclarum opus quod invidia non intendat corrodere, Indignans, quod Sabbatho curasset Iesus: Quia ut ait D. Hieronymus: Falsa iustitia indignationem habet, non religionem. Proindeque suam malignam invidiam observatione Sabbathi, voluit regere, & abscondere: Dicebat turba: Non Domino nostro Jesu Christo dicere audebat: quia audierat qualiter albis confutaverat, sed simplici turba dicebat, quae discretionem non habebat. Sex dies sunt in quibus oportet operari: Hoc est, licitum est operari: Exod. 20. n. 9. Deut. 5. n. 13. Recte noster D. Cyrillus in Catena, appellat hunc Archisynagogum, ingratum; cum deberet Christo reddere gratias pro muliere sanata in ejus Synagoga; contra invidia sic occupabat ejus animum ut recta non videret, & pro gratia maledicentiam rependeret: In his ergo venit, & curamini, & non die Sabbathi, Ac si, ut ait Noster D. Cyrillus his verbis: Hortatur caeteris diebus dispersos, & propriis vocantes operibus non Sabbatho, videre, & mirari prodigia: Tanquam si esset illicitum, in quo ejus malignitas declaratur. Deinde contra se loquitur ille Archisynagogus, dum dicit curandum in aliis diebus, praeter Sabbathum; nam contra omne jus est, quod infirmus in die Sabbathi non curaretur, sed periret. Deinde antiqua erat consuetudo, quod per ea, quae ad sanitatem spectabant Sabbathum non solvebatur. Ita Franc. Lucas.

Respondens autem ad illum Dominus; Ille locutus fuerat ad populum: Iesus loquitur ei tanquam pro populo, & ne ipsum populum sua falsa doctrina deciperet, ac in errorem traheret: Hypocrita: Syriacus: Simulator: Et hypocritas dicit, ait Euthymius; loquitur ad Archisynagogum, & ad eos, qui cum ipso erant: In eadem malignitate: & recte hypocritas dicit, qui iustitiam exterius ostendebant, cum interius essent pleni omni spurcitia, ac injustitia. D. Chrysostom. apud Catenam: Bene dicit hypocritam Principem Synagoga, quia faciem habebat legis cultoris; mens vero ejus erat versuta, & invidi; non enim turbatur propter Sabbathum, quia violatur, sed propter Christum, quia glorificatur.

Ex consuetu eorum more ponit Dominus argumentum: Vnusquisque vestrum, proponit exemplum familiare apud unumquemque; Sabbatho non solvit bovem suum, aut asinum a praesepio, & ducit ad aquam. Solvit, nempe, nodum, quo erat alligatus in praesepio, & fun-

ducit ad aquas; & aliquando vi, & impulsu, si animal recusat, & an aliud contendit; & si haec sunt in die Sabbathi propter commodum animalium, quantum magis propter hominem, cujus causa omnia creata sunt? Omnia subjecti sub pedibus ejus, oves, & boves universas, in super & pecora campi? Psal. 8. n. 8. D. Ambros. & Beda tenent: quod sit allusio ad illud Isaiae 1. n. 3. Cognovit bos possessorem suum, & asinus praesepio Domini sui; Israel autem me non cognovit. Quia cum bos, & asinus sint animalia omnium stupidissima, obediunt Domino suo; & opponuntur Pharisaeis, qui se jactant sapientes, & Dominum suum contemnant.

Hanc autem filiam Abrahae, quam alligavit Satanus decem & octo annis: efficacissimo argumento confirmat Christus D. totam rem, & suam operationem, ostendens, quod per illud divinum opus, & per sanitatem datam mulieri in corpore, & per solutionem a vinculo peccatorum Satanæ. Sabbathum non solvebatur, sed potius Deus honorabatur ac glorificabatur; ut probat D. Iren. lib. 4. c. 19. & singula verba perpendendo, est hic praclarissima Antithesis: & primo opponit genus generi: Hanc, scilicet mulierem, quae praeferenda est brutis animalibus: filiam Abrahae, utpote, ex illusterrimo genere praeponenda est vilissimis peccatoribus, ut bovi, & asino: Secundo, ut notat D. Ambros. opponit vinculum vinculo. Animal alligatur fune corporali: haec autem alligata erat fune peccatorum a diabolo; Quam alligavit Satanus: Tertio, opponit dominus solutionem solutioni, nam animal solvitur a domino suo tempore interposito extricando nodum. At mulier sanata est uno Christi verbo: Dimissa es ab infirmitate tua: Quarto, opponit dominus tempus tempori: bos alligatur per duas, vel tres horas; at mulier alligata erat per decem & octo annos: Quinto, ut notat Albertus Magnus opponit dominus Sabbathum Sabbatho: nam in Sabbatho facitis quod convenit ad bonum corporale Animalis: Maxime ergo convenit facere, quod spectat ad bonum spirituale mulieris: Si circumcisionem accepit, homo die Sabbathi, ut non solvatur lex Moysi mihi indignamini, quia totum hominem sanum in Sabbatho feci. Ioan. 7. n. 23. Inde misererebant detrahentes opus in Sabbatho.

Moraliter D. Ambrosius serm. 2. in Psal. 118. ait. Si dicas, filius Abrahae sum; Abraham quidem salvatur, sed & nobilitas generis non iurabit, nisi fides servaverit. Non te decipiat data patribus repromissio; Non suscipio personam hominis: non suscipio praerogativam generis, nisi videro, congruentem generi morum nobilitatem, ut fiat iusti generis electio: Parum ei proderat, quod esset genere filii Abrahae, cum ab ejus probitate deficeret; si illam imitata fuisset, ambulasset coram deo, & esset perfecta, ut ille, Genes. 17. n. 1. & nunquam Satanus eam alligasset. Gravior Baptista objurgat Hebraeos de suorum pravitate, cum de paterna gloria superbitent, dicebat eis: Genimina Viperarum, ne caperitis dicere, patrem habemus Abraham: Luc. 3. n. 8. Tantum abest quod vos gloriatis genus Abrahae, quod hoc non incipiendum est dici, nec ore habendum; hoc enim non est ad honorem, sed ad ignominiam, cum ex genere sitis filii Abrahae, moribus facti estis genimina viperarum

D. Cyrill. viperarum. Noster D. Cyrillus in Catena ad hunc locum, sic ait: Quid confert carnalis generositas, nisi consimilibus studiis fulciatur? animum est igitur extolli de bonis praedecessoribus, & deficere ab eorum virtutibus. Unde merito dicebat David: Quae utilitas in sanguine meo dum descendo in corruptionem? Psal. 29. n. 15 ac si diceret, nulla est nobilitas, ac decor in meo sanguine, ac genere, dum in peccata, ac delicta incido; ut explicat noster Incognitus.

Et cum haec diceret: erubescerant omnes adversarii ejus: Arabicus: Confundit omnes adversarios suos: Ethiopicus: Pudore afficiebantur omnes oppositentes ei: cum non haberent quod responderent, vel dicerent: Et omnis populus: Graec. Turba, ut pote sincerè, & candidè opera considerans; Euth. Turba, tanquam ab invidia libera, & beneficiis ab ipso affecta; Et inde clamabat Matc. 7. num. 37. Bene omnia fecit, & surdos fecit audire, & mutos loqui: Et Luc. 7. n. 16. Propheta magnus surrexit in nobis: Et inde dicitur, Gaudebas, in universis, quae gloriosè fiebant ab eo: Euthymius: Super universis rebus gloria plenis, quae fiebant ab eo: ut ait noster D. Cyrillus apud Catenam: Claritas operum Christi omnem questionem solvebat, apud eos, qui non erant mentibus perverfis.

Herodes Vulpes.

Luc. 13. num. 31 In ipsa die accesserunt quidam Pharisaeorum: dicentes illi: Exi, & vade hinc, quia Herodes vult te occidere. Num. 32. Ite dicite Vulpi illi: Ecce eicio daemonia, & sanitates perficio, hodie, cras, & tertia die consummor. Num. 33. Vetuntamen oportet me hodie, & cras, & sequenti die ambulare: quia non capit prophetam perire extra Jerusalem.

VERSIONES.

Arabic. n. 31. Vult necem tuam. Ethiopic. Vult trucidare te. Arabic. n. 32. Dicite vulpi huic, perficio sanitatem, & consummabor. Persicus. Sanos multos facio, & perfecte consummabor. Ethiopic. Ecce eiciam daemones, & dabo vitam hodie, cras, & tertio die finiam. Siraic. n. 33. Quia fieri non potest ut Propheta pereat. Persicus. Oportet, & hodie, & cras curationem agam, & altera die abeam. Ethiopic. Quia hodie & cras per-

mansurus sum, & tertio die abibo; quia non oportet prophetam mori foras extra Jerusalem.

Caetan. Non contingit perire. Multi ex Graec. Non est possibile perire.

EXPOSITIO VII.

In ipsa die, qua Christus superiorem doctrinam dedit, tanquam ex ea invidia stimulati Pharisei, dixerunt ad Christum, Exi & vade hinc. Nempe, ex Petrae Judae proxima, vicinaque etiam Galilaeae inde in ea etiam praec, iat Herodes sicut in Galilaeae, ut tenent Franciscus Lucas, Maldonatus; jam enim Christus discesserat ex Galilaeae; ut aperte constat ex Matth. 19. n. 1. Barradas & alii volunt haec referri ab Evangelista describente ea, quae antea gesta sunt, Et exi, hoc, nempe, loco, quia illi Pharisei per invidiam non poterant sustinere tantam Christi gloriam; quia, ut ait Euthym. Ne praesepio, & miracula edens, glorificetur, & attrahat turbam.

Quia Herodes vult te occidere? D. Bonaventura, Caetanus tenent, quod vere dixerunt; quia revera Herodes quaerebat occidere Christum, sicut occiderat Baptistam propter praedicationem. Simpliciter tamen dicendum existimo, quod Pharisei mentiti sunt; Herodes enim non volebat Christum occidere; quod probatur ex illis verbis Luc. 23. num. 8. Herodes visso Iesus gavisus est valde; erat enim cupiens ex multo tempore videre eum; eo quod audierat multa de eo, & sperabat signum aliquod videre ab eo fieri. Quae verba aperte indicant, Herodem de Christi morte minime aliquando cogitasse; & ideo adductum ad se noluit interficere, sed ad Pilatum remisit; ita Titus, Theophylactus, Euthymius, Lyran. Jansen. Salmer. Nec Herodes occidit Joannem propter praedicationem, sed propter Herodiam. Hoc ergo mendacium fabricaverunt Pharisei simulata benevolentia, ut Christum a se amoverent. Primo, quia ex invidia, ejus mirabilia opera non poterant videre; ut dicunt Euthymius, Theophylactus, Titus. Secundo, voluerunt experiri Christi generositatem, ut ait D. Bonaventura; an propter metum Herodis siletet, & a concionando desisteret? Tertio, voluerunt experimento agnoscere, an Christus revera esset Propheta, & sciret rei veritatem. Quarto, valde depravato animo hoc dicunt, ut Christus tendat in Jerusalem, & a Principibus Sacerdotum crucifigatur.

Et ait illis, Respondet Christus D. ostendens suam potentiam, generositatem, ac scientiam, ut ait Titus: Ut qui nunc mortalium omnium corda, & renes scrutari solet; & ait in praesenti; Dicite vulpi illi, Herodem intelligens; nam vulpes est animal dolosum, foetidum, tortuosè incedens. Tamen noster D. Cyrillus apud Catenam, Euthym. Theophylactus. & Theoph. n. Cyrill. alii, ad Phariseos referunt. Nam in Graeco habetur; Dicite vulpi huic, quod praesentes respicit. Unde ait citatus D. Cyrillus: Videtur hic sermo non spectare ad personam Herodis, ut aliqui putarunt, sed magis ad Phariseas simulationes: Cum erga Christus, juxta Graecum,

cum, utitur pronomine demonstrativo, Huius, p[ro]p[ter] p[re]sentes Phariseos doctos, fraudulentos, tortuosos, ac fraudu lenter agentes, Vulpes appellat; ut pote, quod ficto mendacio, ac compositio metu ex Herode ipsum volebant ab illo loco amoveri. Nec contra hoc obstat, quod cum Pharisei essent multi in singulari numero, eos, hoc nomine, Vulpis, appellat; quia si erant in malum coadunati, ac si unus esset; & per hoc ostendit Christus suam infinitam scientiam, quia eorum depravatam nequitiam introspiciebat; & etiam eius infinitam generositatem, quia eorum Tetrarcham Herodem non timebat, vel ipsos p[re]sentes Phariseos vulpem appellat, ut notant Titus, Albertus, & Alij.

Ecce demonia ejicio, & sanitates perficio: Ostendit Christus suam eximiam potestatem, quod nec Herodes, nec Pharisei poterant ejus opera, & miracula impedire; sed quod debebat suum tempus consummare, prout erat constitutum a Patre; ac proinde quod nullius potestatem timebat. Hodie, & cras, & tertia die consummor. Quod, relictis multis sic explico. Hodie dicit tempus p[re]sens, Cras tempus futurum usque ad suam passionem, tertia die, tempus suae passionis, & mortis in quo suum opus consummabit; & de hoc laudis Quae- stione octava.

Veruntamen oportet me hodie, & cras, & sequenti die ambulare; Illud oportet, non dicit compulsionem, ac necessitatem; sed ut notat D. Bonaventura, divinam dispositionem Patris. Hodie, cras, & sequenti die; Glossa Interlinealis, Cardinales Caietanus, & Hugo sic explicant; hodie, cras hic manebo, sequenti autem die, id est, tertia die, tendam Jerusalem; & faver lectio Syriaca. Veruntamen oportet me hodie, & cras operari, & altero die iterfaciam: Tamen Christus D. hic loquitur consequenter, ut in superiori versu; ostendens se non timere Herodem, nec Phariseos, & mortem esse in sua potestate; ac proinde idem est, ac si diceret. Oportet me hodie, cras & sequenti die ambulare docendo, sanando, & curando, donec perficiam opus meum tertia die in Jerusalem. Ita notat D. Cyrillus, Titus, Euthymius, Theophylactus, Barradas, Cornelius, & alij. Quod maxime comprobatur ex eo quod dies hic non sumitur pro die viginti quatuor horarum, sed pro tempore, ut dicam Quae- stione octava.

Quia non capit Prophetam extra Jerusalem perire; Syriacus. Fieri non potest; Perficus. Quia non convenit; Multi ex Graeco. Non est possibile perire extra Jerusalem: Et tamen multi Prophetarum occisi sunt extra Jerusalem. Jeremias in Aegypto, Ezechiel in Chaldaea, & in Samaria Isabel multos Prophetas occidit. Duplex ergo est sensus: non capit, seu non est possibile prophetam occidi extra Jerusalem se ipsum intelligens caput, ac principem Prophetarum; quia juxta decretum Patris non poterat alio loco occidi: Vel secundum, Prophetarum mors ascribitur Jerusalem quia eorum major pars ibi occisa est; ita Titus, Theophylactus, Euthymius, Janfenius, Maldonatus, quia Jerusalem, ut regia civitas, ac caput regni, avida erat sanguinis prophetarum, eratque velut malleum marty-

rum, ac iustorum, & non patiebatur aliquem extra eam occidi.

QUESTIO VII.

Quare Christus D. Herodem Vulpem appellat?

Videtur valde mirum, quod Christus, qui praecipit omnes honorare, & praesertim Regem quasi praecellentem, ut ait Petrus Apostolus 1. cap. 2. n. 13. Tamen iniquum in dignitate illa non decorat; sed potius ipsa ei inseruit in ignominiam, ac dedecus, & sua iniquitate omni dignitate privatur: Unde illi septem fratres Machabaei una cum Matre, Antiochum non regem appellant, sed sceleratissimum, crudelem, tyrannum, ac flagitiosissimum, omnium malorum inventorem; 2. Machab. cap. 7. n. 9. & 27. sua perversitate in tanta opprobria, a regia dignitate inciderat.

Ad quaestionem, Secundum communem sensum Interpretum, Herodem Christus appellat vulpem: vulpes enim est animal fraudulentum in abscondito per insidias latens, fectidum, nunquam rectis itineribus incedens: sic & Herodes totus astutia, fraudulentia abundans erat, alienus a recta via justitiae, insidias machinabatur; unde praetextu falsae religionis, ac juramenti Baptistam occidit, ostendens se invito animo eum occidisse; inde malo odore nominis totum orbem implevit. Lyran. malum principem Herodi similem vulpem esse dixit, quia dolosus est, pecunia rapax, tortuosus incedens, & fectidus, & vulpes nominis infamia, & idem est, si Phariseos dicas hic a Christo vulpes appellari.

D. Hieronymus cap. 3. in Ezechielem ait: Unusquisque pro moribus suis sortitur vocabulum: Scribis & Phariseis dicitur, Generatio viperarum, De Herode, qui vesperellis erat: Dicit vulpi illi: D. Ananias. Synaita lib. 9. Examer. ait: Introduxit Deus omnes gentes beluas, & eas adduxit ad Christum secundum Adam, ut videret quid vocaret eas: Unumquemque convenienter suis meritis, & via quam gerit; & ideo vocavit quidem vulpes, eas, quae stante sunt a dextris, hodos, vero, qui a sinistris; Agnos autem, ut qui Christum sequantur. Unde etiam nominat lupos, qui gregi insidiantur, Judaeos, & genimina viperarum, & alios vulpes, & omne, quod vocavit; hoc est ei nomen, hoc est non leviter, nec temere, sed convenienter uniuscujusque acta vita, & meritis convenientia nomina imponit Christus. Aeternus Pater omnia ad Christum adduxit sub cujus pedibus subjecta sunt universa, ut eis convenientia nomina imponeret, sicut factum est cum primo Adamo: Et omne quod vocavit est nomen ejus.

Dum Christus D. ait: Dicit vulpi illi, statim subdit n. 34. Jerusalem, Jerusalem, quae occidis Prophetas, & c. quosies volui congregare filios tuos, in nos, quemadmodum avis nidum suum sub pennis, & noli. Ubi Christus se comparat gallinae, Herodem vulpi insidiantem avibus, ut eas mactet, & bibat sanguinem: Herodes jam interfecerat Nobilissimum praecentem Baptistam,

Herodes fraudulentus nunquam ab insidiis cessabat. Beda, istam; inde Christus Herodi nomen vulpis imponit, & sibi nomen gallinae appropriat; quae a vulpe insidias, & stragem patitur, & crimen tanti praedicatoris interempti fugillat, sibi que etiam mortem machinantem. Beda ait: Et pulchre quidem Herodem de nece sua tractantem, vulpem vocat, & se ipsum avem comparat. Fraudulenta enim vulpes semper insidias avibus tendere non cessat. Fraudulentus vulpes Herodes, nunquam a sua malicia cessat, ut avibus infidetur; Heri occidit Baptistam, hodie Christo insidiatur, & nunquam sanguine satiatur: Fraudulenta enim vulpes semper insidias avibus tendere non cessat.

Deinde calliditas vulpis Herodis maxime ostenditur, qua Baptistam scelera illius corripientem libenter audiebat; & eo audito multa faciebat, & quod aliis caveret ab eo; & propterea opportunam nactus occasionem, in vincula illum conjecit, ut patet ex Marco 6. n. 20. sub hilari, ac festivo vultu, quem Joanni exhibebat, tanquam sub vagina immanitatis machaeram, quam illum feriret, recondebatur; indeque aptissime vulpi nomen congruit. Sic Caietanus: Ite, dicit vulpi illi: Sic ait, Hinc manifeste apparet similitudo animus Herodis adversus Joannem Baptistam, libenter eum audiendo: dolosus enim significatur appellatione vulpis.

QUESTIO VIII.

Quare Christus D. dixit, quod oportet eum hodie, cras, & sequenti die ambulare, & pergere in Jerusalem, ubi occidendus est?

67. Ait Christus, D. in praesenti: Ecce ejicio demonia, & sanitates perficio hodie, cras, & tertia die consummor. Ad exactam explicationem, duo supponenda sunt, quod frequenter in Scriptura dies ponitur pro tempore, ut illud Joan. 8. num. 8. Abraham exultavit ut videret diem meum: Hoc est, meum tempus: Joan. 9. num. 4. Me oportet operari donec dies est: id est, dum tempus durat. Sic explicant D. Hieronymus, D. Cyrillus illud Isai. 19. 16. In die illa erit Aegyptus: hoc est, in illo tempore sic & multis aliis locis. Secundum, supponendum est quod Christus D. haec dixit paulo ante festum Encanarum, quod incidebat die 25. mensis Castellu, qui nostro partim Novembri, partim Decembri responder, & quod celebratur; & tamen sequenti Martio die 25. occisus, & crucifixus est pro omnium salute.

68. Ex his plane patet, quod cum Christus D. ait: Hodie, cras, & tertia die consummor, non vult denotare, quod post tres dies esset moriturus: nam post tres menses, & dimidium mortuus est, sed quod brevi tempore erat occidendus; nam dies tempus innuit, & his etiam significat, ut in praesenti notarunt noster D. Cyrillus, Euthym. Theophylactus Sylveira in Evang. Tom. VI.

Et est sensus: Hodie: dicit tempus praesens: Germanus Cras, tempus futurum usque ad suam passionem: tertia die, tempus suae mortis, quam consummationem appellat: Consummor, id est, consummabor; in eaque consummavit totum suum munus legationis, ac missionis ab aeterno Patre in mundo, totumque negotium nostrae redemptionis, ac salutis electorum, juxta illud Pauli. Hebr. 10. num. 14. Una enim oblatione consummavit in sempiternum sanctificatos: Sic eadem Epistola, cap. 2. num. 10. Decibat enim eum propter quem omnia, & per quem omnia, qui multos filios in gloriam adduxerat auctorem salutis eorum per passionem consummare. Barradas haec verba: Consummor, ex Graeco legit, Omnis gloria perficio.

Albertus Magnus aliter explicat; quod assignantur hic tres dies. Prima dies fuit lux praesentiae in carne. Malach. 4. num. 2. Timentibus nomen Dei ortus est Sol Justitiae: Secunda dies fuit dies passionis, & mortis, tunc illuminavit inferiores partes terrae. Tunc penetrabo inferiores partes terra, & illuminabo omnes sperantes in Domino; Ecclesiast. 24. num. 25. Tertia dies est lux resurgentis aurore in luce resurrectionis ad lucem gloriae. Ose. 6. num. 3. Vivificabit nos post dies duos, in die tertio suscitabit nos; Moraliter etiam explicat ipse Albertus Magnus, & ait: In die poenitentiae demonia ejicit; die Justitiae opera dirigit in salutem; & die glorificationis ad coronam vocat.

QUESTIO IX.

Quare Christus D. ait, quod non expedit Prophetam perire extra Jerusalem?

Ait Christus Dominus in praesenti: Quia non expedit Prophetam perire extra Jerusalem? quod jam explicavi in expositione: Expedit: id est, non convenit perire extra Jerusalem, quia hoc ita erat ex majori parte, vel seipsum intelligens, cum esset decretum a suo Aeterno Patre, ut occideretur in Jerusalem, quae erat regia civitas: & caput regni.

Ad quod recte respondet Caietanus, dum sic ait: Quia tanta erat iniquitas Jerosolymitana, ut crimen occidendi prophetas; non permitteret aliis, sed ipsa occidebat omnes prophetas: Jerosolyma cum esset regalis Curia sic erat criminosa, sicque omnium flagitiorum sagena, insatiabile bibens iustorum sanguinem, iniquitatis amula, ut invideret aliarum urbium grandiora flagitia: alienum a sua magnitudine putabat, si alia urbs in malis eam superaret; & ita ait Jesus, nil time dum est ab Herode, occidendus non sum extra Jerosolymam generale omnium mactellum, ut omnium sanguinem bibat, omnia crimina ad se trahens, ut omnes criminosos faciat, unde recte dicit D. Bernard lib. de Considerat.

Mali in unum coadunati.

Titus, Albertus, 39.

Genitius sensus.

60.

Interlin. Caietan. Hugo.

D. Cyrill. Titus, Euthym. Theophyl. Barradas, Corncl.

61. Syriac. Perficus. Graecus.

Duplex sensus.

Titus, Theoph. Euthym. Janfen. Maldonat.

62. 1. Petr. 2. 7.

Iniquitate deperditur dignitas.

2. Machab.

63. Herodes fraudulentus vulpes.

Lyran.

64. D. Hieron.

D. Ananias, Synait.

Unusquisque apto nomine vocatur.

65. Luc. 13.

Dies pro tempore. Ioan. 8.

Ioan. 9. D. Hieron. D. Cyrill. Mai. 19.

De tempore quo Christus hoc dixit.

Hebr. 10. Hebr. 2.

Barradas.

69. Alb. magn. malach. 4.

Eccles. 24.

Ose.

70.

71. Caietan.

Regia curia sagena iniquitatis, nulla criminum.

D. Bernard.